

c) těm, kdož u toho úřadu, u něhož jim má býti clo uvěřeno, v roce správním posléz minulém platili cla dovozného méně tří tisíců zlatých.

§. 2.

Právo k úvěru uděluje se vždy na jeden rok správní, a protož každé právo, ježto během roku správního na tento rok někomu bylo propůjčeno, koncem toho roku pomíjí. Výjimkou bude právo k úvěru, kteréhož se někomu ještě během správního roku 1856 propůjčí, platnost míti až do konce správního roku nejprve příštího, tedy až do konce října 1857.

§. 3.

Právo k úvěru uděluje se tu, kde úřad má ředitele, od úřadu samého, jinak od finančního úřadu okresního, nad oním úřadem postaveného.

§. 4.

Máli se uděliti úvěr na čtvrt nebo na půl roku, záleží na vůli toho, kdo zaň žádá. Taktéž záleží na vůli jeho, mnoholi se mu má uvěřiti (výška úvěru), s tím toliko obmezením, že se mohou vyměřovati sumy jen v částech okrouhlých (zlatých, lírách), ježto se dají desítkou děliti, že se může uvěřiti nanejvýš polovice toho, co žádající v minulém roku platil cla dovozního, a že se nemůže nikdy uvěřiti více než patnáct tisíc zlatých.

Jak čas, na který se úvěr dává, tak i výška úvěru zůstává nezměněna pro ten čas, na kterýž kdo má právo k úvěru.

§. 5.

To co se komu uvěří, má se vždy úplně pojistiti, a sice:

- a) rakouskými státními úpisy dlužními neb listy zástavními c. k. privilegovaného národního banku, za kauci oddanými a uloženými, jichž hodnota se počítá dle kursu toho dne;
- b) kaucemi hypotečními aneb
- c) úpisy dlužními vydanými k ruce společné a nerozdílné alespoň od šesti kupců neb fabrikantů z okresu komory obchodnické, kteří nejsou dle č. 1, lit. a) a b) vyloučení z práva k úvěru.

§. 6.

Pojištění dáti se může na jednu neb na více dob práva k úvěru.

Ten kdo právo k úvěru má, užiti ho může buď do celé výše úvěru, aneb jen z části a to buď najednou, anebo po částkách jednotlivých, jen když clo do-